

Rihtımlar

— *ercaga* · 06 Şubat 2019

Kapısızlığın rengin heybesine saklanan günler,
geçirip kuşluk vakitlerine sunan şiirler,

Gecelerini haddeden

Çağın sessizliğini bir ses boyu sürükleyen şehirler,
Kimsesizliğini bir zamansızlık sisinde yıkayıp maviliğe karışan kuş,
Girift bir yazının salladığı masaların özgürlük çığlığı,
Ey yıldızlı geceler,ey meneviş kokulu mevsimler!
Çıkın artık hınzır zıtlığınızdan sessizce,
Ey yalnızlığımı budayan kozmopolit balkonlar!
Zihninizde taşırsınız bir taş evin ıssızlığını,
İçinde yoksul düşlerine asılı çocuklar oturur bu evin,
Balkonlar kaçın artık ucube kadınların efsunladığı caddelerden,
Rihtımlar ki maviliğin aydınlattığı gökyüzünün nişânesidir,
Rihtımlar ki şehrin hoyrat sesini yenen anlarla doludur,
Caddelerin ölgün nefesinden sıyrılıp rihtımlara koşun...